زبانت همواره مشغول به یاد خدا باشد

از عبدالله بن بُسر رضی الله عنه روایت است که گفت: مردی نزد پیامبر آمد و گفت: ای رسول خدا! همانا دستورها و احکام اسلام بر ما بسیار شده‌اند، پس آیا دری برای ما هست که به آن چنگ زنیم و جامع باشد؟ فرمود: «زبانت همواره مشغول به یاد خدا باشد.» و در روایتی از حدیث معاذ بن جبل رضی الله عنه آمده است: آخرین چیزی که بر آن از رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم جدا شدم این بود که گفتم: کدام عمل نیکوتر و به خدا نزدیک‌تر است؟ فرمود: «اینکه در حالی از دنیا بروی که زبانت مشغول به یاد خداوند عزوجل باشد.»

[صحیح است] [به روایت احمد و ترمذی و ابن‌ماجه و ابن‌حبان]

مردی نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم شکایت می‌برد که عبادات نافله آنقدر بر وی بسیار و پرشمار شده‌اند که به دلیل ضعفش از انجام آنها ناتوان شده است، سپس از پیامبر می‌خواهد که او را به کار آسان و پر ثوابی راهنمایی کند تا به همان چنگ بزند. پس پیامبر صلی الله علیه وسلم به او توصیه می‌کند که همواره زبانش به ذکر الله در حرکت باشد و در همه وقت و همه حال تسبیح و تحمید و استغفار و دعا و دیگر اذکار را بگوید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/66541